

Την έντονη ενόχλησή του για την στοχοποίησή του ως ωφελούμενο από τα αλληπάλληλα μνημόνια, στο γιγαντοπανό που ανάρτησε το ΠΑΜΕ στο κτήριο του υπουργείου Οικονομικών, εξέφρασε ο Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών.

Σε μία αρκετά «άκομψη» ανακοίνωση που προδίδει πανικό, δεδομένου ότι ο ΣΕΒ προσέχει ιδιαίτερα το προφίλ του τα τελευταία χρόνια προκειμένου να μη βρεθεί στο στόχαστρο της λαϊκής αγανάκτησης και κατακραυγής, οι βιομήχανοι κατηγορούν το ΠΑΜΕ ότι «μετά από 6 χρόνια κρίσης και ύφεσης, το ΠΑΜΕ δεν έχει συνειδητοποιήσει ακόμη ότι η επιχειρηματικότητα είναι η λύση και όχι το πρόβλημα για τα δεινά της Ελλάδας».

Χαρακτηρίζει μάλιστα τη στοχοποίησή του... «φθινό επικοινωνιακό τέχνασμα», καθώς «οι επιχειρήσεις μέλη του, παρέχουν τις καλά αμειβόμενες θέσεις εργασίας, στηρίζουν τα ασφαλιστικά ταμεία, τις συντάξεις και τα δημόσια έσοδα, σε όλη τη διάρκεια της κρίσης»!

Καλό το παραμύθι των βιομηχάνων, αλλά δεν έχει δράκο. Ο κάθε εργαζόμενος γνωρίζει ποιος έχει κερδίσει και ποιος έχει χάσει τα χρόνια της καπιταλιστικής κρίσης και των μνημονίων, όπως και ποιος κέρδιζε τα χρόνια της καπιταλιστικής ανάπτυξης, ακόμα και χωρίς να αναφερθούμε στα στοιχεία που αποδεικνύουν τα υπερκέρδη των βιομηχάνων από την ισοπέδωση των δικαιωμάτων των εργαζομένων (ενδεικτικά μόνο, [1,2,3,4,5,6](#)). Άλλωστε οι εργαζόμενοι είναι οι μόνοι παραγωγοί του πλούτου σε τούτη την κοινωνία, αυτοί βάζουν σε κίνηση τις μηχανές της κερδοφορίας, «χωρίς αυτούς γρανάζι δεν γυρνά».

Το καλύτερο όμως οι βιομήχανοι το άφησαν για το τέλος:

«Η στείρα λογική του ΠΑΜΕ που επιμένει στους ταξικούς διαχωρισμούς της Ελληνικής κοινωνίας οδηγεί σε αδιέξοδα. Έφθασε η ώρα να τελειώσουν οι συλλογικές ψευδαισθήσεις, που καλλιεργούνται σκόπιμα καθ' όλη την περίοδο της κρίσης και να συστρατευθούμε όλοι -πολιτικοί, επιχειρηματίες και εργαζόμενοι- σε ένα κοινό όραμα για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης»!!!

Διαχρονικός, όσο και αντιστορικός, ο πόθος των βιομηχάνων να καταργηθεί η ταξική πάλη.

Τόσο που από καιρού εις καιρόν οι πολιτικοί εκπρόσωποι του κεφαλαίου, από τον Λάσκαρη της ΝΔ το 1976 μέχρι τον Βαρουφάκη του ΣΥΡΙΖΑ το 2015 εκφράζουν την πρόθεσή τους να... απαγορεύσουν (ή να αναστείλουν, στην περίπτωση του Βαρουφάκη), την πάλη των τάξεων.

Όπως έγραφε ο Μπρεχτ (πέντε δυσκολίες για να γράψει κανείς την αλήθεια), «οι εξουσιαστές έχουν ισχυρή αποστροφή στις μεγάλες αλλαγές, θα 'θελαν όλα να μείνουν όπως είναι, τουλάχιστο για χίλια χρόνια. Το καλύτερο θα 'ταν το φεγγάρι να 'μένε ακίνητο, κι ο ήλιος να μην προχωρούσε πια! Τότε κανένα δε θα τον έπιανε πείνα και δε θα γύρευε να φάει για βράδυ. Όταν πυροβολήσουν θέλουν ο αντίπαλος να μη μπορεί πια. να ρίξει, θέλουν ο δικός τους πυροβολισμός να 'ναι ο τελευταίος.»

Όσο για την «παραγωγική ανασυγκρότηση» από την οποία υποτίθεται ότι θα έχουν κοινό όφελος εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενοι και στην οποία έχουν το θράσος να καλούν τον άνεργο, τον φτωχό,

τον νέο χωρίς μέλλον, οι ίδιοι οι βιομήχανοι ξεκαθάρισαν σήμερα κιόλας ότι το μόνο τους «όραμα» είναι η μεγιστοποίηση των κερδών τους, είτε εντός είτε εκτός συνόρων.

Αναφερόμενοι στην, εξαιρετικά μικρή σε σχέση με τα βάρη που επωμίζονται μισθωτοί και συνταξιούχοι, έκτακτη εισφορά που ενδέχεται να επιβληθεί στις εξαιρετικά κερδοφόρες επιχειρήσεις, στο πλαίσιο της επερχόμενης συμφωνίας κυβέρνησης - δανειστών, οι βιομήχανοι γράφουν στο «εβδομαδιαίο δελτίο για την ελληνική οικονομία» που δημοσιεύτηκε την Πέμπτη:

«Όσο αυξάνονται τα φορολογικά βάρη σε αυτή την ομάδα (σ.σ., στους ίδιους), η οποία είναι ιδιαίτερα αποδοτική για τα φορολογικά έσοδα, ο κίνδυνος οριστικής αποψίλωσης της παραγωγικής βάσης της χώρας, μετανάστευσης του καλύτερου ανθρωπίνου δυναμικού και απώλειας των εισοδημάτων τους από τη φορολογητέα ύλη αυξάνει καθώς ειδικά αυτή η ομάδα έχει αυξημένη ικανότητα αλλαγής του τόπου δραστηριότητας και εγκατάστασης».

«Αν μας αγγίξετε σηκωνόμαστε και φεύγουμε», αυτό είναι το... όραμα του ΣΕΒ για την «παραγωγική ανασυγκρότηση»!...

Τα σημερινά **μαζικά συλλαλητήρια** της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και άλλων οργανώσεων της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς καθώς και του ΠΑΜΕ αποτέλεσαν μια καλή αρχή για έναν νέο γύρο αγώνων ενάντια στο πρώτο "ροζ" μνημόνιο που βρίσκεται προ των πυλών για τα κέρδη των βιομηχάνων και του κεφαλαίου συνολικά.

Γ.Μ.